

השפעת מילת הזכר על ההנאה המינית של בת-זוגו (מעובד מתוך מאמר שהופיע ב-BJU)

להנאתה של האישה, בכמה תחומים, ולמרות מספר בעיות בטיב הסקר שנערך, מאמינים החוקרים שהמסקנות הנ"ל אינן נובעות מטעויות במתודה של המחקר, אולם יש צורך במחקר פרוספקטיבי כדי לאשש אותם טוב יותר.

מבוסס על:

The effect of male circumcision on the sexual enjoyment of the female partner. BJU (British Journal of Urology) International, Vol. 83, Supp. 1 (Circumcision), January 1999, Blackwell Science.

אף מילה מס. 2
מרץ 1999

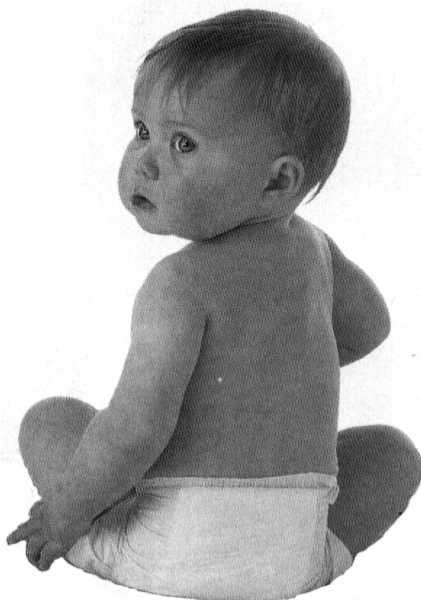
שכיחות סרטן איבר המין במבוגרים הוא 1 למאה אלף.

הרעיון לבצע 100,000 הטלות מום בתינוקות על מנת למנוע סרטן במבוגר אחד הוא אבסורד. ההשלכה לנשים תהיה שיש לכרות כל המתבגרות הצעירות את השדיים לשם מניעת סרטן השד.

רופאים הממשיכים לבצע "ברית מילה" אינם רק פוגעים בתינוקות, אלא גם ביושרו של מקצוע הרפואה.

בניתוח המילה עובר הרופא על כל שבעת העקרונות של הקוד האתי של התאחדות הרופאים האמריקאית.

ד"ר ג'ורג' ס. דניסטון

בסקר שנערך בין 139 נשים, אשר קיימו יחסי מין הן עם גברים נימולים והן עם גברים שלמים, הראה בבירור שנשים מעדיפות לקיים יחסי מין מלאים עם גברים בעלי איבר מין זכרי שלם, מאשר עם גברים נימולים.

מנגנון ההחלטה, אשר פועל רק אצל גברים שלמים, מאפשר לגברים אלו להמנע מחיכוך בין העור המתוח של הפין (אשר נוצר לאחר שכמחציתו הוסרה בעת המילה), משום שהתנועה היחידה בין דפנות הנרתיק והפין נישאת על מצע של עור רפוי, המסוכך בעצמו בעזרת הפרשות של העורלה עצמה בינה ובין בסיס העטרה.

בצורה כזו לא רק שהחיכוך הוא מינימלי, אלא שגם חומרי הסיכה של בת הזוג אינם הולכים לאיבוד. בזמן הנסיגה החוצה, נוגע קצה העורלה, העשיר בתאי עצב רגישים למגע עדין, בעטרת הפין, העשירה אף היא בקצות עצבים כאלו. מגע זה גורם להפסקת הנסיגה החוצה, דבר שאולי מסביר את התנועות הקצרות יותר אשר מאפיינות גברים שלמים (על פי תאור הנשים).

אצל גברים נימולים, הגרוי הזה אינו קיים, כך שהתנועות פנימה והחוצה יותר ארוכות. בנוסף, הגרוי הוא ע"י חיכוך בין העור המתוח ודפנות הנרתיק, ושפשוף זה דורש בהכרח את הפרשות הסיכה של הנרתיק. בשל המבנה של ראש הפין, וההיצרות בבסיס העטרה, חומרי הסיכה הללו יוצאים החוצה בכל פעם שהפין נסוג מהנרתיק, ויש צורך בחומרי סיכה חדשים. בשל הצורך של הגבר הנימול בגרוי חזק יותר (בעדר תאי עצבים הקולטים גרוי עדין), התנועות פנימה והחוצה חזקות יותר, ואילו המגע עם הדגדגן קטן יותר.

רוב הנשאלות עם בני זוג נימולים (73%) הגדירו את מהלך המשגל בתנועות ארוכות, עמוקות וחזקות יותר, ואילו רוב הנשאלות עם בני הזוג השלמים (71%) הגדירו את מהלך המשגל בתנועות עדינות יותר, קצרות יותר, ומגע ממושך הן עם עצם הערווה והן עם הדגדגן. נשים אלו יכלו גם להגיע לאורגזמה מהר יותר.

שאלות אחרות, אשר בחנו את טיב היחסים הזוגיים, ולא רק את מהלך המשגל, הראו שהנשים עם בני הזוג השלמים הרגישו יותר אינטימיות ויותר קרבה עם הגבר. יכול להיות שממצא זה קשור להערתו של הרמב"ם על טיב המין של נשים עם גברים ערלים (ראה עמ' 4). חלק מהנשאלות העירו שהמין המספק תרם גם לזוגיות בכלל, אולם כל הקשר שבין המצאות העורלה וטיב הזוגיות דורש מחקר נוסף.

ממצאים נוספים שעלו במחקר, אם כי ללא בסיס סטטיסטי איתן, קשורים לכך שנראה שגברים שלמים מעדיפים יחסי מין של חדירה, משום שאלו מספקים אותם יותר, ואילו לגברים נימולים יש נטיה להעדיף אוננות ידנית, אורלית או אנאלית. בנוסף, היו מספר נשים שהעירו שיש יתרון לעורלה גם במשחק המקדים, ולא רק בעת החדירה ממש. מסקנותיהם של החוקרים הן שהעורלה תורמת בהחלט